

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P8_TA(2017)0288

Провеждане на борба срещу нарушенията на правата на човека в контекста на военните престъпления и престъпленията против човечеството, в това число и геноцида

Резолюция на Европейския парламент от 4 юли 2017 г. относно провеждане на борба срещу нарушенията на правата на човека в контекста на военните престъпления и престъпленията против човечеството, в това число и геноцида (2016/2239(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Конвенцията на ООН от 9 декември 1948 г. за предотвратяване и наказване на престъплението геноцид,
- като взе предвид глава VII от Устава на Организацията на Обединените нации („Действия в случай на заплахи срещу мира, нарушения на мира и актове на агресия“),
- като взе предвид Конвенцията на Обединените нации от 10 декември 1984 г. срещу изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание,
- като взе предвид член 18 от Всеобщата декларация за правата на човека, член 18 от Международния пакт за граждански и политически права, Декларацията за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основани на религиозна принадлежност или убеждения, и насоките на ЕС за насърчване и защита на свободата на религията или убежденията,
- като взе предвид Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността от 31 октомври 2000 г.,
- като взе предвид Римския статут на Международния наказателен съд (МНС) от 17 юли 1998 г., който влезе в сила на 1 юли 2002 г.,
- като взе предвид измененията от Кампала на Римския статут, приети от Конференцията за преразглеждане в Кампала, Уганда, през юни 2010 г.,

- като взе предвид рамката на Организацията на обединените нации за анализ на жестоките престъпления, изготвена от Службата на специалните съветници на ООН за предотвратяването на геноцид и отговорността за предоставяне на защита,
- като взе предвид доклада на Службата на върховния комисар на ООН за правата на човека от 15 март 2015 г. относно положението с правата на човека в Ирак в контекста на престъпленията, извършени от така наречената Ислямска държава в Ирак и Леванта и от свързани с нея групи,
- като взе предвид Резолюция A/71/L.48 на Общото събрание на ООН от декември 2016 г. за създаване на международен, безпристрастен и независим механизъм за подпомагане на разследването и наказателното преследване на лицата, отговорни за най-сериозните престъпления по международното право, извършени в Сирийската арабска република след март 2011 г. (ШМ),
- като взе предвид специалното разследване във връзка със събитията в Алепо от независимата международна анкетна комисия относно Сирийската арабска република, публикувано на 1 март 2017 г.,
- като взе предвид Обща позиция 2001/443/ОВППС на Съвета от 11 юни 2001 г. относно Международния наказателен съд¹,
- като взе предвид Решение 2002/494/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. за създаване на европейска мрежа на точки за контакт по отношение на лицата, отговорни за геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления²,
- като взе предвид Решение 2003/335/ПВР на Съвета от 8 май 2003 г. за разследване и наказателно преследване на геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления³,
- като взе предвид Обща позиция 2003/444/ОВППС на Съвета от 16 юни 2003 г. относно Международния наказателен съд⁴,
- като взе предвид насоките на ЕС за насърчаване на спазването на международното хуманитарно право,
- като взе предвид Споразумението между Международния наказателен съд и Европейския съюз за сътрудничество и взаимопомощ⁵,
- като взе предвид Решение 2011/168/ОВППС на Съвета от 21 март 2011 г. относно Международния наказателен съд⁶,
- като взе предвид съвместния работен документ на Комисията и на върховния представител на Европейския съюз по въпросите на външните работи и

¹ ОВ L 155, 12.6.2001 г., стр. 19.

² ОВ L 167, 26.6.2002 г., стр. 1.

³ ОВ L 118, 14.5.2003 г., стр. 12.

⁴ ОВ L 150, 18.6.2003 г., стр. 67.

⁵ ОВ L 115, 28.4.2006 г., стр. 49.

⁶ ОВ L 76, 22.3.2011 г., стр. 56.

политиката на сигурност относно утвърждаването на принципа на взаимно допълване (SWD(2013)0026),

- като взе предвид заключенията на Съвета от 12 май 2014 г. относно всеобхватния подход на ЕС,
- като взе предвид Стратегията на Мрежата на ЕС по въпросите на геноцида за борба с безнаказаността за престъплението геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления в рамките на Европейския съюз и неговите държави членки, приета на 30 октомври 2014 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 16 ноември 2015 г. относно подкрепата на ЕС за правосъдие в условията на преход,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 23 май 2016 г. относно регионалната стратегия на ЕС за Сирия и Ирак, както и за заплахата от Даиш,
- като взе предвид изявлението от 9 декември 2016 г. на заместник-председателя/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност по случай Международния ден за възпоменание и почитане на достойнството на жертвите на престъплението геноцид от и за предотвратяването на тези престъпления,
- като взе предвид Плана за действие на Европейския съюз относно правата на човека и демокрацията за периода 2015 – 2019 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 17 ноември 2011 г. относно подкрепа от страна на ЕС за Международния наказателен съд (МНС): отговор на предизвикателствата и превъзможване на трудностите¹,
- като взе предвид своята резолюция от 17 юли 2014 г. относно престъплението агресия²,
- като взе предвид своите резолюции от 8 октомври 2015 г. относно масовото разселване на деца в Нигерия в резултат на нападения на „Боко Харам“³ и от 17 юли 2014 г. относно Нигерия: неотдавнашните атаки на „Боко Харам“⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 16 декември 2015 г. относно подготовката за „Световната среща на върха по хуманитарните въпроси: предизвикателства и възможности за предоставянето на хуманитарна помощ“⁵,
- като взе предвид своите резолюции от 24 ноември 2016 г. относно положението в Сирия⁶, от 27 октомври 2016 г. относно положението в Северен Ирак/Мосул⁷, от 4 февруари 2016 г. относно систематичното масово избиване на религиозните

¹ ОВ С 153Е, 31.5.2013 г., стр. 115.

² ОВ С 224, 21.6.2016 г., стр. 31.

³ Приети текстове, P8_TA(2015)0344.

⁴ ОВ С 224, 21.6.2016 г., стр. 10.

⁵ Приети текстове, P8_TA(2015)0459.

⁶ Приети текстове, P8_TA(2016)0449.

⁷ Приети текстове, P8_TA(2016)0422.

малцинства от страна на т. нар. „ИДИЛ/Даиш“¹ и резолюцията от 11 юни 2015 г. относно Сирия: положението в Палмира и случаят на Мазен Даруиш²,

- като взе предвид член 52 от своя Правилник за дейността,
- като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по правата на жените и равенството между половете (А8-0222/2017),
- А. като има предвид, че престъплението геноцид, престъпленията срещу човечеството и военните престъпления, известни също като „жестоки престъпления“, са най-тежките престъпления срещу човечеството и са повод за загриженост за цялата международна общност; като има предвид, че човечеството е дълбоко потресено от тези престъпления;
- Б. като има предвид, че международната общност има задължението да предотвратява извършването на жестоки престъпления; като има предвид, че когато се случват такива престъпления, те трябва да не остават ненаказани и трябва да се гарантира тяхното ефективно, справедливо и бързо наказателно преследване, на национално или международно равнище, в съответствие с принципа на взаимно допълване;
- В. като има предвид, че отговорността, правосъдието, принципите на правовата държава и борбата срещу безнаказаността са съществени елементи, на които се основават мирът и разрешаването на конфликти, помирението и усилията за възстановяване;
- Г. като има предвид, че истинското помирение може да се основава единствено на истината и справедливостта;
- Д. като има предвид, че жертвите на подобни престъпления имат правото на правни средства за защита и обезщетение и като има предвид, че бежанците, които са били жертва на жестоки престъпления следва да получат пълна подкрепа от страна на международната общност; като има предвид, че в този контекст е важно да се възприеме перспектива на равенството между половете, като се вземат предвид специалните потребности на жените и момичетата в бежанските лагери, по време на репатрирането и повторното заселване, рехабилитацията и възстановяването след конфликти;
- Е. като има предвид, че МНС играе ключова роля в борбата срещу безнаказаността и възстановяването на мира, както и в осигуряването на правосъдие за жертвите;
- Ж. като има предвид, че системата на компенсации за жертвите на престъпления в рамките на правомощията на Съда прави МНС уникална съдебна институция на международно равнище;
- З. като има предвид, че всеобщото признаване на Римския статут е от съществено значение за пълната ефективност на Международния наказателен съд; като има предвид, че 124 държави, включително всички държави — членки на ЕС, са ратифицирали Римския статут на Международния наказателен съд;

¹ Приети текстове, P8_TA(2016)0051.

² ОВ С 407, 4.11.2016 г., стр. 61.

- И. като има предвид, че измененията от Кампала на Римския статут относно престъплението агресия – считани за най-сериозната и опасна форма на незаконното използване на сила – бяха ратифицирани от 34 държави, с което беше достигнат необходимият брой от 30 ратификации за тяхното задействане и на Асамблеята на държавите — страни по Римския статут, беше дадена възможност да одобрят след 1 януари 2017 г. задействането на основаващата се на договора компетентност на Съда по отношение на престъплението агресия;
- Й. като има предвид, че през ноември 2016 г. Русия реши да оттегли своя подпис от Римския статут; като има предвид, че през октомври 2016 г. Южна Африка, Гамбия и Бурунди също обявиха своето оттегляне от Римския статут; като има предвид, че на 31 януари 2017 г. Африканският съюз (АС) прие необвързваща резолюция, която включва стратегия за оттегляне от МНС и с която държавите — членки на АС, се призовават да разгледат възможността за прилагане на направените от него препоръки; като има предвид, че през февруари и март 2017 г. съответно, Гамбия и Южна Африка уведомиха за решението си да отменят оттеглянето си от Римския статут;
- К. като има предвид, че сътрудничеството между държавите — страни по Римския статут, и с регионални организации е от изключително значение, особено в ситуации, при които се поставя под въпрос юрисдикцията на МНС;
- Л. като има предвид, че в момента МНС провежда десет разследвания в девет държави (Грузия, Мали, Кот д'Ивоар, Либия, Кения, Судан (Дарфур), Уганда, Демократична република Конго) и в Централноафриканската република (две разследвания);
- М. като има предвид, че в съответствие с принципа на взаимно допълване, залегнал в Римския статут, МНС действа само в случаите, когато националните съдилища не са в състояние или не желаят наистина да водят разследване и наказателно преследване на жестоки престъпления, така че държавите — страни по него, запазват основната отговорност за изправянето пред правосъдие на предполагаемите извършители на най-сериозните престъпления, които пораждат безпокойство в международен план;
- Н. като има предвид, че в Обща позиция 2001/443/ОВППС на Съвета от 11 юни 2001 г. относно Международния наказателен съд държавите членки заявяват, че престъпленията, които попадат в юрисдикцията на МНС, засягат всички държави членки, които са решени да си сътрудничат за предотвратяването на тези престъпления и за слагане на край на безнаказаността за техните извършители;
- О. като има предвид, че ЕС и неговите държави членки са ревностни съюзници на Международния наказателен съд от неговото създаване и предлагат непрекъснатата политическа, дипломатическа, финансова и логистична подкрепа, включително утвърждаване на универсалния характер и защита на неприкосновеността на системата на Римския статут;
- П. като има предвид, че ЕС и неговите държави членки са поели ангажимент към Международния комитет на Червения кръст (МКЧК) решително да подкрепят създаването на ефективен механизъм за по-стриктно спазване на международното хуманитарно право; като има предвид, че Парламентът отправи искане към

заместник-председателя/върховен представител да представи доклад относно целите и стратегията, изготвени с цел осъществяване на този ангажимент;

- Р. като има предвид, че многобройни жестоки престъпления бяха извършени на територията на страните, които в миналото бяха част от Югославия, през войните между 1991 и 1995 г.;
- С. като има предвид, че напредъкът по съдебните производства за жестоките престъпления, извършени на територията на страните от бивша Югославия по време на войните между 1991 и 1995 г., е много бавен;
- Т. като има предвид, че Сирия се присъедини към Конвенцията против геноцида през 1955 г. и към Конвенцията против изтезанията през 2004 г.;
- У. като има предвид, че в своята резолюция от 27 октомври 2016 г. Европейският парламент припомни, че нарушенията на правата на човека, извършени от ИДИЛ/Даиш, включват геноцид;
- Ф. като има предвид, че в няколко доклада на ООН, включително на независимата международна анкетна комисия относно Сирийската арабска република, на специалния съветник на генералния секретар на ООН по въпросите на предотвратяването на геноцид, на специалния съветник на генералния секретар на ООН относно отговорността за защита, на специалния докладчик по въпросите на малцинствата и на Службата на върховния комисар на ООН за правата на човека, както и в различни източници на НПО, се заявява, че актовете, извършени от всички страни, може да представляват „жестоки престъпления“, както и че в битката за Алепо през декември 2016 г. военни престъпления са били извършени от всички страни;
- Х. като има предвид, че МНС е заявил, че има разумни основания да се смята, че извършените от „Боко Харам“ престъпления в Нигерия представляват престъпления срещу човечеството по член 7 от Статута, включително убийства и преследване;
- Ц. като има предвид, че стотиците екзекуции в Бурунди от април 2015 г. насам доведоха до доклад на Независимото разследване на ООН относно Бурунди със заключение, че редица лица в Бурунди следва да бъдат обект на наказателно преследване за предполагаеми престъпления срещу човечеството;
- Ч. като има предвид, че организации на гражданското общество, международни адвокати и НПО отправиха предупреждение, че събитията, настъпили в Бурунди в края на 2016 г., биха могли да представляват геноцид;
- Ш. като има предвид, че международните правила относно военните престъпления и престъпленията срещу човечеството са задължителни и за недържавните участници или лицата, които действат от името на или в рамките на недържавни организации; като има предвид, че това следва да бъде потвърдено в още по-голяма степен днес, когато недържавни участници все по-често присъстват във военни сценарии и насърчават и извършват такива сериозни престъпления;
- Щ. като има предвид, че при определени условия от държавите също може да се търси отговорност за нарушения на задълженията по международни договори и

конвенции, за които е компетентен Международният съд, включително Конвенцията от 1984 г. против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, и Конвенцията от 1948 г. за преследване и наказване на престъплението геноцид;

- АА. като има предвид, че Международният съд е в състояние да установи отговорност на държавата;
- АБ. като има предвид, че с цел сплашване и унижаване на врага изнасилването и сексуалното насилие се използват от всички страни в конфликтите като военна тактика; като има предвид, че освен това насилието, основано на пола, и сексуалните престъпления драстично нарастват по време на конфликт;
- АВ. като има предвид, че насилието срещу жените по време на конфликт и след конфликт може да се разглежда като продължение на дискриминацията, с която се сблъскват жените в периодите без конфликт; като има предвид, че конфликтите изострят вече съществуващи модели на дискриминация въз основа на пола, както и исторически неравнопоставените властови отношения между половете, което излага жените и момичетата на повишен риск от сексуално, физическо и психологическо насилие;
- 1. припомня ангажимента на ЕС да действа на международната сцена в името на принципите, вдъхновили неговото създаване, включително демокрацията, принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека, както и в защита на принципите на Устава на ООН и на международното право; потвърждава в този контекст, че следва да бъде от първостепенно значение за ЕС да обърне внимание и да подведе под отговорност лицата, отговорни за сериозни нарушения на правата на човека, които достигат тежестта на престъпления против човечеството и геноцид, както и тежки нарушения на международното хуманитарно право, чиято тежест достига равнище на военни престъпления;
- 2. призовава ЕС и неговите държави членки да използват цялото си политическо влияние, за да предотвратят всякакви действия, които биха могли да се считат за жестоки престъпления, да реагират по ефективен и координиран начин в случаите на извършване на такива престъпления и да мобилизират всички необходими ресурси за подвеждането под съдебна отговорност на всички отговорни лица, както и за подпомагане на жертвите и за процесите на стабилизиране и помирение;

Относно необходимостта да се постави акцент върху предотвратяването на жестоки престъпления

- 3. настоятелно приканва договарящите се страни по Конвенцията на Организацията на обединените нации за преследване и наказване на престъплението геноцид от 1948 г., по четирите Женевски конвенции от 1949 г., по Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание от 1984 г. и по други релевантни международни споразумения, включително държавите — членки на ЕС, да предприемат всички необходими действия за предотвратяване на жестоките престъпления в рамките на своята територия, в съответствие с поетия от тях ангажимент; призовава всички държави, които все още не са ратифицирали горепосочените конвенции, да сторят това;

4. подчертава спешната необходимост международната общност да активизира усилията си за наблюдение и отговор на всички конфликти или потенциални конфликти, които биха могли да доведат до каквото и да е действие, което може да се счита за проява на жестокост;
5. призовава международната общност да създаде инструменти, които могат да сведат до минимум несъответствието между предупреждение и реагиране с цел предотвратяване на появата, повторната поява и ескалирането на въоръжени конфликти, като системата за ранно предупреждение на ЕС;
6. призовава ЕС да увеличи усилията си за разработване на последователен и ефикасен подход за идентифициране и своевременно реагиране спрямо ситуации на криза или конфликт, които могат да доведат до извършването на жестоки престъпления; подчертава по-специално важността на и необходимостта от ефективен обмен на информация и координация на превантивните действия между институциите на ЕС, включително делегациите на ЕС, мисиите и операциите в рамките на общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО), и държавите членки, заедно с техните дипломатически представителства; в този контекст приветства новата инициатива на Комисията за Бяла книга, в която да доведе до по-ефективна външна дейност на ЕС; подчертава значението на гражданските мисии и операции след конфликти по ОПСО, за да се подкрепи възстановяването в трети държави, особено когато те са били арена на престъпления срещу човечеството;
7. счита, че ЕС следва да включи във всеобхватния си подход към външните конфликти и кризи необходимите инструменти за идентифициране и предотвратяване на ранен етап на всякакви жестоки престъпления; в този контекст обръща внимание на рамката на Организацията на обединените нации за анализ на жестоките престъпления, изготвена от Службата на специалните съветници на ООН за предотвратяването на геноцид и отговорността за предоставяне на защита, счита, че ЕС и неговите държави членки следва винаги да заемат категорична позиция в случаите, когато извършването на престъпления изглежда непосредствено предстоящо, и следва да използват всички мирни инструменти, с които разполагат, като двустранните отношения, многостранните форуми и публичната дипломация;
8. настоятелно призовава заместник-председателя/върховен представител: да продължи сътрудничество със и обучението на персонала на делегациите на ЕС и посолствата на държавите членки, както и на гражданските и военните мисии, в областта на международните права на човека, хуманитарното право и наказателното право, включително способността им за откриване на потенциални ситуации, които могат да се съпътстват от военни престъпления, престъпления срещу човечеството, геноцид и тежки нарушения на международното хуманитарно право, наред с другото, чрез редовен обмен с местното гражданско общество; да гарантира, че специалните представители на ЕС защитават принципа на отговорността за защита (R2P) винаги, когато това е необходимо, и да разшири мандата на специалния представител на ЕС по правата на човека, така че да включва въпроси, свързани с принципа на отговорността за защита; да оказва допълнителна подкрепа на звеното за връзка на ЕС относно принципа на отговорността за защита в Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) в контекста на съществуващите структури и ресурси, което е специално натоварено

с повишаването на осведомеността относно последиците от принципа на отговорността за защита и с осигуряването на своевременни информационни потоци между всички засегнати участници относно ситуации, будещи загриженост, като същевременно насърчава създаването на национални звена за връзка относно принципа на отговорността за защита в държавите членки; да продължи да засилва професионалния характер на превантивната дипломация и посредничеството и да ги укрепва;

9. подчертава необходимостта държавите и регионите, които са изложени на опасност от конфликти, да разполагат с квалифицирани и надеждни сили за сигурност; призовава за допълнителни усилия от страна на ЕС и държавите членки за разработване на програми за изграждане на капацитет в сектора на сигурността, както и на платформи за насърчаване на култура на зачитане на правата на човека и конституцията, на почтеност и на служене на обществото сред местните сили за сигурност и военни сили;
10. подчертава, че преодоляването на първопричините за насилието и конфликтите, даването на принос за създаването на мирни и демократични условия, гарантирането на зачитането на правата на човека, включително закрилата на жените, младите хора и малолетните и непълнолетните лица, малцинствата и общностите на ЛГБТИ, както и насърчаването на междурелигиозния и межкултурния диалог, са от решаващо значение за предотвратяването на геноцид и престъпления срещу човечеството;
11. призовава за разработването — на международно, регионално и национално равнище — на образователни и културни програми, които да насърчават разбирането на причините и последиците от жестоките престъпления за човечеството и да повишават осведомеността относно необходимостта и важността на съхраняването на мира, утвърждаване на правата на човека и междурелигиозната толерантност и наказателно преследване и разследване на всички подобни престъпления; в тази връзка приветства организирането на първия ежегоден ден на ЕС срещу безнаказаността за геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления;

Относно подкрепата за разследването и наказателното преследване на геноцида, престъпленията срещу човечеството и военните престъпления

12. отново изразява пълната си подкрепа за МНС, Римския статут, службата на прокурора, неговите правомощия *proprio motu* и за напредъка, постигнат в започването на нови разследвания, като съществено средство за провеждане на борба срещу безнаказаността за жестоките престъпления;
13. приветства срещата, провела се на 6 юли 2016 г. в Брюксел, между представители на ЕС и МНС в подготовка за второто заседание на кръглата маса между ЕС и МНС, с цел да се даде възможност на съответния персонал в МНС и европейските институции да набележат общи сфери на интереси, да обменят информация относно съответните дейности и да осигурят по-добро сътрудничество между ЕС и МНС;

14. потвърждава, че поддържането на независимостта на МНС е изключително важно не само за гарантиране на ефективната му работа, но и за насърчаване на универсалността на Римския статут;
15. предупреждава, че прилагането на правосъдие не може да се основава на балансиране между справедливостта и политическите съображения, тъй като това балансиране няма да насърчи усилията за помирение, а ще ги отслаби;
16. отново потвърждава първостепенното значение на всеобщото присъединяване към Римския статут на Международния наказателен съд; призовава държавите, които още не са сторили това, да ратифицират Римския статут, Споразумението за привилегиите и имунитетите на Съда и измененията от Кампала към Римския статут с цел да подкрепят търсенето на отговорност и помирението, като ключови елементи за предотвратяване на бъдещи жестоки престъпления; потвърждава също така решаващото значение на ненарушимостта на Римския статут;
17. отбелязва с изключително съжаление неотдавнашните обявявания на случаи на оттегляне от Римския статут, което представлява предизвикателство по отношение на достъпа на жертвите до правосъдие и които следва да бъдат категорично осъдени; приветства факта, че както Гамбия, така и Южна Африка вече се отказаха от своето обявено оттегляне; настоятелно призовава последната останала държава да преразгледа своето решение; призовава освен това ЕС да положи всички необходими усилия, за да гарантира, че няма да бъдат допуснати случаи на оттегляне, включително чрез сътрудничество с Африканския съюз; приветства факта, че Асамблеята на държавите – страни по МНС, постигна съгласие да разгледа предложените изменения на Римския статут, с цел да отговори на опасенията на АС, изразени по време на неговата специална среща на високо равнище;
18. призовава четирите подписали държави, които са информирали Генералния секретар на ООН, че вече не възнамеряват да станат страни по Римския статут, да преразгледат решенията си; отбелязва освен това, че три държави от постоянните членове на Съвета за сигурност на ООН не са страни по Римския статут;
19. освен това призовава всички държави — страни по Международния наказателен съд, да увеличат своите усилия за насърчаване на всеобщо присъединяване към МНС и към Споразумението за привилегиите и имунитетите на Съда; счита, че Комисията и ЕСВД, заедно с държавите членки, следва да продължат да насърчават трети държави да ратифицират и прилагат Римския статут и Споразумението за привилегиите и имунитетите на Съда, както и да извършат оценка на постигнатото от ЕС в това отношение;
20. подчертава значението на гарантирането на достатъчни финансови вноски за Съда с оглед на ефективното му функциониране, или под формата на вноски на държавите — страни по Конвенцията, или чрез механизмите за финансиране от ЕС, като Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ) или Европейския фонд за развитие (ЕФР), като особено внимание се обръща на финансирането за участниците от гражданското общество, които работят за насърчаване на системата на международното наказателно правосъдие и по въпроси, свързани с МНС;

21. приветства неocenимата помощ, предоставяна от организациите на гражданското общество за Съда; изразява загриженост във връзка със сигналите за заплахи и сплашване, насочени към някои организации на гражданското общество, които сътрудничат на Съда; призовава да се предприемат всички необходими действия за осигуряване на безопасна среда, за да могат организациите на гражданското общество да работят и сътрудничат със Съда и да се отговори на всякакви заплахи и сплашване срещу тях във връзка с това;
22. отбелязва постигнатия напредък в изпълнението на плана за действие от 12 юли 2011 г. за последващи действия относно решението на Съвета от 21 март 2011 г. относно МНС; призовава за оценка на изпълнението на плана за действие, с цел да се определят възможни области, в които ефективността на действията на ЕС би могла да бъде подобрена, включително когато става дума за насърчаване на непркосновеността и независимостта на Съда;
23. настоятелно призовава всички държави, които са ратифицирали Римския статут, да оказват пълно съдействие на МНС в усилията му да разследва и да изправя пред правосъдие лицата, които са отговорни за сериозни международни престъпления, да зачитат правомощията на МНС и да изпълняват изцяло неговите решения;
24. категорично насърчава ЕС и неговите държави членки да използват всички политически и дипломатически инструменти на тяхно разположение, за да подкрепят ефективното сътрудничество с Международния наказателен съд (МНС), особено по отношение на програмите за закрила на свидетелите и изпълнението на висящи заповеди за арест, като се обърне специално внимание на 13-те заподозрени, които са бегълци; призовава Комисията, ЕСВД и Съвета да постигнат съгласие относно приемането на конкретни мерки за реагиране при липса на сътрудничество с МНС в допълнение към политическите изявления;
25. призовава ЕС и неговите държави членки да използват всички средства спрямо трети страни, включително възможността за санкции — по-специално по отношение на страните, положението в които е предмет на разследване от МНС, и страни, които са предмет на предварително разследване от МНС — с цел да се засили тяхната политическа воля да сътрудничат и да се подпомогне капацитетът им да започнат национални производства във връзка с жестоките престъпления; призовава също така ЕС и неговите държави членки да предоставят пълна подкрепа за тези страни, за да им се помогне да спазят изискванията на МНС; призовава държавите членки изцяло да се съобразят с Обща позиция 2008/944/CFSP на Съвета от 8 декември 2008 г.;
26. счита, че на жертвите на жестоки престъпления следва да се предостави достъп до ефективни и изпълними средства за защита и компенсации; подчертава особената роля на жертвите и свидетелите в делата пред Съда и необходимостта от специални мерки, насочени към осигуряването на тяхната безопасност и ефективно участие съгласно Римския статут; призовава ЕС и неговите държави членки да поставят правата на жертвите в основата на всички действия в борбата срещу безнаказаността и да участват на доброволна основа в доверителния фонд на МНС за жертвите;

27. призовава ЕСВД да гарантира включването на търсенето на отговорност за жестоки престъпления и подкрепата за МНС във всички приоритети на външната политика на ЕС, включително чрез процеса на разширяване, като систематично взема предвид борбата срещу безнаказаността; в тази връзка подчертава важната роля на парламентаристите за насърчаването на МНС и борбата срещу безнаказаността, включително чрез междупарламентарно сътрудничество;
28. призовава държавите членки да гарантират, че координацията и сътрудничеството с МНС са включени в мандата на съответните регионални специални представители на ЕС; подновява призива си към върховния представител/заместник-председател да назначи „специален представител на ЕС по международно хуманитарно право и международно правосъдие“ с мандат за насърчаване, интегриране и представляване на ангажимента на ЕС за борба с безнаказаността и към МНС във външните политики на ЕС;
29. подчертава съществената роля на Европейския парламент за наблюдението на действията на ЕС по този въпрос; приветства добавянето на раздел относно борбата срещу безнаказаността и МНС в годишния доклад на ЕП относно правата на човека и демокрацията по света и освен това предлага Европейският парламент да играе по-активна роля чрез насърчаване и интегриране на борбата срещу безнаказаността и МНС във всички политики и институции на ЕС, по-специално в работата на комисиите на ЕП, отговарящи за външните политики на Съюза, и неговите делегации за връзки с трети държави;
30. подчертава, че от принципа на взаимно допълване на МНС произтича основната отговорност на държавите – страни по неговия статут, да разследват и да преследват по съдебен ред жестоките престъпления; изразява своята загриженост, че не всички държави членки на ЕС разполагат със законодателство, в което тези престъпления са определени съгласно националното право, въз основа на което техните съдилища да могат да упражняват своята юрисдикция; призовава ЕС и неговите държави членки да се възползват в пълна степен от инструментариума за „утвърждаването на принципа на взаимно допълване“;
31. насърчава държавите членки да изменят член 83 от Договора за функционирането на Европейския съюз, за да се добавят „жестоките престъпления“ към списъка с престъпления, за които ЕС има правомощия;
32. настоятелно насърчава ЕС да подготви и осигури ресурси за изготвянето на план за действие за борба срещу безнаказаността в рамките на Европа за престъпления по международното право, с ясни показатели за институциите на ЕС и държавите членки, с цел укрепване на разследването и наказателното преследване на национално равнище на геноцида, престъпленията срещу човечеството и военните престъпления;
33. припомня, че държавите, включително държавите — членки на ЕС, могат поотделно да завеждат дела срещу други държави в Международния съд за нарушения на държавно равнище на задължения, произтичащи от международни договори и конвенции, включително Конвенцията от 1948 г. против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание и Конвенцията от 1948 г. за преследване и наказване на престъплението геноцид;

34. припомня, че категорично осъжда жестокостите, извършени от режима на Асад в Сирия, които могат да се считат за сериозни военни престъпления и престъпления срещу човечеството, и изразява съжаление относно атмосферата на безнаказаност за извършителите на подобни престъпления в Сирия;
35. изразява съжаление относно широко разпространената липса на зачитане на международното хуманитарно право и тревожния размер на загубите на човешки животи и нападенията срещу цивилни инфраструктури във въоръжени конфликти по целия свят; настоятелно призовава международната общност да свика международна конференция за изготвяне на нов международен механизъм за проследяване и събиране на данни, както и за публично докладване за нарушения по време на въоръжени конфликти; подновява искането си към върховния представител/заместник-председател да представя ежегодно публичен списък на предполагаемите извършители на нападения срещу училища и болници, с цел да се определят подходящи действия на ЕС за слагане на край на подобни нападения;
36. призовава държавите членки да ратифицират основните инструменти на международното хуманитарно право и другите свързани правни инструменти; признава значението на Насоките на ЕС за насърчаване на спазването на международното хуманитарно право и отново призовава заместник-председателя/върховен представител и ЕСВД да засилят тяхното прилагане, най-вече във връзка с военните престъпления в Близкия изток; призовава ЕС да подкрепи инициативи, които имат за цел разпространението на знания за международното хуманитарно право и добрите практики при прилагането му, и да използва всички двустранни инструменти, с които разполага, за ефективно насърчаване на спазването на международното хуманитарно право от страна на партньорите му, включително чрез политически диалог;
37. подчертава, че държавите членки следва да отказват да предоставят оръжие, оборудване или финансова и политическа подкрепа за правителства или недържавни участници, които нарушават международното хуманитарно право, включително с актове като изнасилване и други форми на сексуално насилие срещу жени и деца;
38. освен това призовава ЕС и неговите държави членки да подпомогнат процесите на реформа и националните усилия за изграждане на капацитет, целящи укрепването на независимостта на съдебната власт, сектора на правоприлагането, системата на местата за лишаване от свобода и програмите за компенсации в трети държави, които са пряко засегнати от твърдения за извършване на подобни престъпления, в съответствие с ангажимента, поет в плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията за периода 2015—2019 г.; приветства, в този контекст, Рамката на ЕС за подкрепа за правосъдието в условията на преход от 2015 г. и очаква неговото ефективно прилагане;

Относно борбата срещу безнаказаността на недържавни участници

39. отбелязва, че международното наказателно право, и по-специално мандатът и съдебната практика на международните наказателни трибунали определят ясно отговорността на лица, които са членове на недържавни участници, в контекста на международни престъпления; подчертава, че тази отговорност се отнася не само

до съответните лица, но и до непреки съизвършители на престъпления по международното право; насърчава всички държави – членки на ЕС, да изправят пред правосъдието държавните и недържавни участници и лицата, отговорни за военни престъпления, престъпления срещу човечеството и геноцид;

40. подчертава, че извършването на жестоки престъпления от ИДИЛ/Даиш или други недържавни участници срещу жени и момичета беше широко отразено от съответните международни органи; отбелязва, че международната правна общност полага усилия за поставянето на тези престъпления в рамките на международната наказателноправна рамка;
41. потвърждава в този контекст, че категорично осъжда бруталните престъпления и нарушения на правата на човека, извършени от недържавни участници като „Боко Харам“ в Нигерия и ИДИЛ/Даиш в Сирия и Ирак; е потресен от огромния списък на извършените престъпления, в т.ч. екзекуции, изтезания, изнасилване, поробване и сексуално робство, наемане на деца войници, насилствено налагане на друга религия и системни убийства, насочени срещу религиозни малцинства, включително християни, язиди и други; припомня, че сексуалното насилие може да бъде приравнено на военно престъпление и престъпление срещу човечеството; счита, че наказателното преследване на извършителите следва да бъде приоритет за международната общност;
42. насърчава ЕС и неговите държави членки да се борят срещу безнаказаността и да окажат активна подкрепа на международните усилия за изправянето на членове на недържавни групи като „Боко Харам“, ИДИЛ/Даиш и всички други участници, извършили престъпления срещу човечеството, пред правосъдие; призовава за изготвянето на ясен подход към наказателното преследване на бойците на ИДИЛ/Даиш и техните подстрекатели, включително чрез използване на експертния опит на мрежата на ЕС за разследване и наказателно преследване на геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления;
43. подчертава, че ЕС и неговите държави членки следва да подкрепят наказателното преследване на недържавни групи като ИДИЛ/Даиш от страна на МНС чрез търсене на консенсус в рамките на Съвета за сигурност на ООН за прехвърлянето на компетентността по този въпрос на МНС, тъй като Сирия и Ирак не са страни по Римския статут; подчертава, че, ЕС следва да проучи и подкрепя, на международно равнище и с всички средства, възможностите за разследване и наказателно преследване на престъпленията, извършени от всички страни по сирийския конфликт, включително ИДИЛ/Даиш, включително чрез създаването на международен наказателен трибунал за Ирак и Сирия;
44. изразява съжаление по повод на вето, наложено от страна на Русия и Китай като постоянни членове на Съвета за сигурност на ООН, срещу сезирането на прокурора на Международния наказателен съд за положението в Сирия съгласно глава VII от Устава на ООН и срещу приемането на мярка за санкциониране на Сирия за използването на химическо оръжие; призовава ЕС да окаже подкрепа за предприемането на бързи действия за реформа на функционирането на Съвета за сигурност на ООН, особено по отношение на използването на правото на вето, и по-специално, инициативата на Франция страните да се въздържат от упражняването на това право, когато са налице данни за извършване на геноцид, военни престъпления и престъпления срещу човечеството;

45. насърчава евентуален призив за прилагане на принципите, определени в глава VII от Устава на ООН, с цел съобразяване с принципа за отговорността за защита, винаги под егидата на международната общност и с разрешението на Съвета за сигурност на ООН;
46. приветства анкетната комисия за Сирия, създадена от Съвета на ООН по правата на човека и Международния, безпристрастен и независим механизъм (ШМ), създаден от Общото събрание на ООН, за да се оказва подкрепа в разследването на тежките престъпления, извършени в Сирия; подчертава необходимостта от създаване на подобен независим механизъм за Ирак и призовава всички държави — членки на ЕС, всички страни по конфликта в Сирия, гражданското общество и системата на ООН като цяло да сътрудничат изцяло на ШМ и да му предоставят всички сведения и документи, които евентуално притежават, за да подпомогнат осъществяването на неговия мандат; отправя благодарност към онези от държавите — членки на ЕС, подпомогнали финансово ШМ, и призовава държавите, които не са дали своя финансов принос, да го направят;
47. призовава ЕС да осигури подходящо финансиране за организациите, които работят по разследване чрез открити източници и цифрово събиране на доказателства за военни престъпления и престъпления срещу човечеството, с цел да се гарантира търсенето на отговорност и изправянето на извършителите пред правосъдие;
48. приветства усилията на ЕС в подкрепа на работата на Комисията за международно правосъдие и търсене на отговорност и на други НПО, които документират жестоки престъпления; призовава ЕС да окаже пряка подкрепа на иракското и сирийското гражданско общество за събирането, съхраняването и опазването на доказателства за престъпления, извършени в Ирак и Сирия, от която и да било страна по конфликта, включително ИДИЛ/Даиш; призовава за събирането и съхраняването на доказателства, цифрови и други, относно военните престъпления, престъпленията срещу човечеството и геноцид, извършени от всички страни по конфликта, като ключова стъпка в борбата срещу безнаказаността и като основен приоритет; подкрепя инициативата на Великобритания, Белгия и Ирак на равнището на ООН („Коалиция за изправянето на Даиш пред правосъдие“), която има за цел събирането на доказателства за престъпленията, извършени от ИДИЛ/Даиш в Сирия и Ирак, така че да се улесни нейното наказателно преследване в международен план, и призовава държавите — членки на ЕС, да се присъединят към тази коалиция или да я подкрепят; подкрепя също така дейностите по инициативата за културното наследство и нейните проучвателни дейности в Сирия и Ирак във връзка с разрушаването на археологично и културно наследство;
49. насърчава ЕС и неговите държави членки да използват всички необходими действия с цел ефективното прекъсване на потока от ресурси към ИДИЛ/Даиш, вариращи от оръжия, превозни средства и парични постъпления до много други видове активи;
50. настоятелно призовава ЕС да наложи санкции на държавите и органите, които пряко или косвено улесняват потока от ресурси към ИДИЛ/Даиш и по този начин допринасят за развитието на нейната терористична престъпна дейност;

51. подчертава, че държавите – членки на ЕС, следва да разследват и преследват по съдебен път своите граждани или лицата под своя юрисдикция, които са извършили, направили са опит да извършат или са били съучастници в жестоки престъпления в Ирак и Сирия, или да сезират за тях МНС в съответствие с Римския статут; припомня обаче, че съдебното преследване на членове на ИДИЛ/Даиш в държавите членки може да бъде само мярка, която допълва международното правосъдие;
52. подчертава значението на Споразумението за сътрудничество и взаимопомощ между ЕС и МНС; призовава държавите членки да прилагат принципа на универсална юрисдикция в борбата срещу безнаказаността, и подчертава значението на този принцип за ефикасността и доброто функциониране на международната наказателноправна система; също така призовава държавите членки за наказателно преследване на военните престъпления и престъпленията срещу човечеството в съответните национални юрисдикции, включително когато тези престъпления са извършени в трети държави или от граждани на трети държави;
53. настоятелно призовава всички държави от международната общност, в т.ч. държавите — членки на ЕС, да работят активно за предотвратяването и борбата срещу радикализацията и да подобрят своите правни и съдебни системи, за да се избегне присъединяването на техни граждани и лица, пребиваващи на тяхна територия, към ИДИЛ/Даиш;

Свързаното с пола измерение при разглеждането на нарушения на правата на човека в контекста на военни престъпления

54. подчертава острата необходимост от премахване на сексуалното и основаното на пола насилие чрез разрешаването на въпроса за тяхното широко разпространено и системно използване като средство за водене на война срещу жени и момичета; настоятелно призовава всички страни да разработят национални програми за действие (НПД) в съответствие с Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН, както и стратегии за борба с насилието срещу жените и призовава за всеобхватен ангажимент за осигуряване на прилагането на посочената резолюция; призовава за поемането на ангажимент на световно равнище за гарантиране на безопасността на жените и момичетата от началото на всяка извънредна или кризисна ситуация и в следконфликтни ситуации с всички възможни средства, като осигуряване на достъп до пълния набор от услуги по сексуално и репродуктивно здраве, включително законен и безопасен аборт, за жертвите на изнасилване по време на война; подчертава освен това, че жените често продължават да страдат от физическите, психологическите и социално-икономическите последици от насилието, дори след края на конфликта;
55. счита, че жените следва да играят по-голяма роля в предотвратяването на конфликтите, насърчаването на правата на човека и демократичната реформа и подчертава значението на системното участие на жените като основен елемент в мирните процеси и възстановяването след конфликти; насърчава ЕС и неговите държави членки да поощряват включването на жените в мирните процеси и процесите на национално помирение;

56. призовава Комисията, държавите членки и компетентните международни органи да вземат подходящи мерки, като например прилагане на военни дисциплинарни мерки и утвърждаване на принципа за отговорност на командването, както и предоставяне на обучение на военните части и мироопазващите и хуманитарните служители относно забраната на всякакви форми на сексуално насилие;

o

o o

57. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на Съвета, на Комисията, на специалния представител на Европейския съюз за правата на човека, на правителствата и парламентите на държавите членки, на генералния секретар на ООН, на председателя на Общото събрание на ООН, както и на правителствата на държавите — членки на ООН.